

Kde bota získala své jméno

PROCHÁZKA MĚSTEM A OKOLÍM VÝCHODOČESKÉ SKUTČE

Světznámé firmy mohou na své sportovní boty malovat pruhů, kolik chtějí. A stejně tak je lehkým švihem značkovat zahnutými „fajfkami“. Nenadělají s tím nic. V Česku si obouváme botasky bez ohledu na skutečnou značku. Sportovní boty získaly své univerzální jméno v malé továrně ve svahu pod skutečským náměstím.

FOTO: VACLAV TRACHTA

Není větší úspěch v marketingu, než když se značka jednoho výrobku stane obecným pojmenováním. Takový Xerox by o tom mohl vyprávět, jak je to báječné, když se papíry nekopírují, ale xeroxují.

Do těch několika hranatých budov v místě, kterému se říká Bílý Kopeček, by těžko někdo řekl, že se tu narodí tak slavné slovo. Ono to také nebylo hned, továrna Botas byla založena v roce 1949, kdy po nástupu komunistů k moci byly ševcovské dílny v okolí sloučeny do jedné společné továrny. Nejprve se tu vyráběly pouze klasické boty, se sportovní výrobou se začalo až v roce 1950.

Na úspěch se začalo zadělávat v polovině šedesátých let, když tu zhotovili sportovní

boty pro české reprezentanty ve volejbalu, kteří v nich v roce 1964 na letní olympiádě v Tokiu vybojovali stříbrné medaile. Dva roky nato si vzal návrhář Marcel Scheinpflug do ruky tužku a naskicoval nejslavnější skutečskou botu – model Botas Classic. Botu se světlu vroubkovanou podrážkou z bílé kůže, kterou před odřením chrání na špičce modrý semiš zastřížený zubatými nůžkami. Z boku má bota tehdejší tovární logo: stříbrný štít se třemi hvězdami. Narodila se Botaska, ze které se později stala botaska, označení pro jakoukoliv sportovní botu.

Co byl v dobách komunismu jediný dostupný model na trhu, vhodný třeba pro nohejbal, ale téměř nepoužitelný pro vytrva-

lostní běh, to je dnes jedna ze základních ikon českého moderního designu. Pomník ani muzeum ale tato bota ve Skutči nemá. Oslavit její věhlas můžete ale tak, že si pevně utáhnete tkaničky a vydáte se na putování botaskovým krajem.

Kromě bot i kamenná sláva

Zahřívací kolečko si lze dát v centru města na náměstí. Startovním bodem nechť je třeba zářící světlá fasáda opraveného kostela Nanebevzetí Panny Marie. Jeho základy byly položeny v polovině čtrnáctého století, necelých sto let poté, co se v kronikách objevují první písemné zmínky o Skutči. Kostel byl nejprve postaven v gotickém stylu, po požáru v roce